

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915209065
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6915209065.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu v JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu CRIF - Slovak Credit Bureau, s. r. o., so sídlom Malý trh 2/A, Bratislava, IČO: 35 886 013, zast. Havel, Holásek & Partners s.r.o., IČO: 36 856 584, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, proti žalovanej P. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/X, I. T., zast. J.. Pavel Balog, advokát, Železničná 6/1, Rimavská Sobota, o zaplatenie 2.036,09 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 12C/279/2015 - 110 zo dňa 11.10.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 485,25 eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 12.03.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 52,34 %.

2. Súd vychádzal zo skutkového stavu, že žalobcom uplatnený nárok vyplýva zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 05.03.2010 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., (právny predchodca žalobcu) a žalovanou. Úver bol poskytnutý vo výške 1.550,- eur, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.02.2020. Z dôvodu neplnenia podmienok zmluvy právny predchodca žalobcu (banka) listom zo dňa 21.02.2014 vyzvala žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 616,42 eur do 15 dní od doručenia výzvy, inak vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru a následne postúpi pohľadávku na tretí subjekt. Výzvu si žalovaná na pošte v odbernej lehote neprevzala. Následne v zmysle VOP bod 7.6.1 písm. a) omeškanie so splatením splátky úveru trvá viac ako 3 mesiace, banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k 11.03.2014, a to listom zo dňa 12.03.2014, ktorý si žalovaná taktiež na pošte neprevzala v odbernej lehote. Pohľadávka ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola vo výške 2.136,39 eur. Následne Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE zo dňa 27.03.2014 postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., pohľadávku postúpila na žalobcu. Žalovanej bolo postúpenie pohľadávky písomne oznámené listom zo dňa 01.04.2014, ktorý si žalovaná na pošte nevyzdvihla v odbernej lehote.

3. Nadväzne na písomnú výzvu žalobcu zo dňa 03.07.2014 žalovaná pohľadávku uhradila čiastočne dňa 19.08.2014 70,- eur a dňa 18.11.2014 50,- eur poštovými poukazmi na účet žalobcu.

4. Súd posúdil, že žalobca je vo veci aktívne legitimovaný. Mal za preukázané splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách pre postúpenie pohľadávky z banky na iný (nebankový) subjekt - v tejto súvislosti poukázal na list (výzvu) banky zo dňa 21.02.2014 doručovaný žalovanej a na oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 01.04.2014. V danom prípade išlo o postúpenie zosplatennej pohľadávky po tom, ako bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy v dodatočnej lehote 15 dní s upozornením, že ak nebude dlh uhradený, banka pristúpi k jeho zosplateniu

a k postúpeniu na tretiu osobu. Pritom aj v bode 19.16 VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, je dojednanie o tom, že klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená postúpiť na tretiu osobu svoje pohľadávky, ktorá voči klientovi má. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že nemá vedomosť o oznámení o postúpení pohľadávky, je to len z dôvodu, že si jej adresované zásielky nepreberala.

5. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že ide o spotrebiteľský úver, bez ohľadu na dojednanie o použití Obchodného zákonníka v bode II. 5 zmluvy o úvere sa právny vzťah medzi účastníkmi spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a súd skúmal, či uzavretá zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd na základe zistenia, že v zmluve o úvere chýba presný rozpis splátok tak, aby bolo zrejmé, aká je v rámci splátky výška istiny, výška úrokov a výška poplatkov, dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 3 zákona č. 258/2001 Zb. o spotrebiteľských úveroch. Potom je žalovaná povinná vrátiť iba sumu nesplatenej istiny úveru a keďže doposiaľ zaplatila sumu 1.064,75 eur a úver bol poskytnutý vo výške istiny 1.550,- eur súd zaviazal žalovanú na zaplatenie rozdielu vo výške 485,25 eur. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Zároveň súd zaviazal žalovanú na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške 8,25 % ročne od 12.03.2014 (od nasledujúceho dňa po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) do zaplatenia.

6. Vzhľadom na pomery žalovanej, je nemajetná a jej mesačný príjem je 84,- eur, súd po volil žalovanej zaplatiť žalobcovi prisúdenú sumu v splátkach po 50,- eur mesačne pod hrozbou straty výhody splátok pre nezaplatenie čo len jednej z nich (§ 232 ods. 4 CSP).

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP pomeru úspechu strán vo veci a v konaní prevažne úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 52,34 % ako rozdielu medzi pomerom úspechu a neúspechu.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, voči výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a voči výroku III. o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu a aby priznal žalobcovi náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

9. Namietal, že zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, vrátane výšky, počtu a termínov splátok tak, ako vyžaduje ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z.. Zákonodarca nehovorí nič o tom, že v zmluve má byť splátka rozčlenená na splátku istiny, splátku úrokov a splátku poplatkov, ako nesprávne vykladá súd predmetné ustanovenie. V danom prípade išlo o tzv. anuitné splátky skladajúce sa z dvoch zložiek - zo splátky istiny a úroku. Na začiatku splácania úveru tvorí najväčší podiel splátky úrok, na konci naopak istina. Každá splátka úveru má bez zmeny okolností splácania (napríklad mimoriadna splátka) vždy rovnakú výšku a rovnaký termín splatnosti. Žalovaná nikdy neuhrádzala sumu istiny a úrokov samostatne, ale vždy len v podobe pravidelnej mesačnej splátky. Zákonodarca používal aj používa pojem splátka ako celok, ktorý sa skladá z istiny, úrokov a prípadne aj poplatkov. Rovnako Smernica Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zmienku o rozdelení splátky na istinu, úroky a poplatky. Amortizačná tabuľka (rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípade i dodatočné náklady) si má právo dlžník vyžiadať, avšak nie je automaticky súčasťou zmluvy o úvere resp. povinnou súčasťou zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. m) a ods. 3, 5 zákona o spotrebiteľských úveroch). Odvolateľ trvá na tom, že jeho žaloba je dôvodná v celom rozsahu, preto mu prináleží aj náhrada trov konania.

10. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa stotožňuje so záverom okresného súdu v tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve neboli uvedené výška splátok, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spôsob, akým žalobca uzavrel so žalovanou úverový vzťah, možno hodnotiť aj ako právny úkon neplatný pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu absencie uvedených obsahových náležitostí zmluvy. Z prehľadu preloženého žalobcom vyplýva, že celá výška splátky bola použitá na splátku úrokov a poplatkov, tým dochádzalo k zhoršovaniu postavenia spotrebiteľa. Žalovaná navrhla rozsudok v napadnutej časti potvrdiť.

11. Žalobca v nadväznosti na vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu uviedol, že trvá na svojom názore, že Zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. V tejto súvislosti poukazuje na Smernicu Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o

spotrebiteľskom úvere, najmä na čl. čl. 22 Smernice: Harmonizácia a záväzný charakter tejto smernice, z ktorého vyplýva, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Takže členský štát nemôže vyžadovať, aby zmluva o úvere obsahovala presné určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny, aká na bežné úroky a poplatky. Zmluva o úvere má obsahovať „výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a nie rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Tieto údaje môžu byť uvedené v splátkovom kalendári/amortizačnej tabuľke, ktorú veriteľ predloží dlžníkovi na jeho žiadosť. Na podporu svojich tvrdení žalobca odkazuje na rozsudok súdneho Dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s., c/a Q. P. C-42/2015 a ďalšie konkrétne súdne rozhodnutia. Súdny sú viazaný pri rozhodovaní právne záväznými aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ, ktoré majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nemôže spôsobovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Predmetná zmluva o úvere sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, kedy je žalobca povinný započítavať úhrady žalovaných najskôr na príslušenstvo a až potom na istinu, a nie v opačnom poradí, ako to tvrdí súd prvej inštancie. Ust. § 566 Občianskeho zákonníka o čiastočnom plnení nemožno použiť i na obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých platí úprava obsiahnutá v § 329, § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka.

12. Žalovaná v duplike k stanovisku žalobcu uviedla, že zotrváva na svojich doterajších tvrdeniach a odkazuje na svoje doterajšie vyjadrenia. Navrhuje rozsudok potvrdiť.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. a) a b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

14. Konanie v prejednávanej veci začalo dňa 29. 06. 2015, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) Rozhodnutie vo veci bolo vydané dňa 11.10.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a zmien. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

15. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

16. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

17. Preskúmanie oprávnenie odvolacieho súdu je v zásade ohraničené medzami, v ktorých sa odvolateľ domáha preskúmania rozhodnutia, ale aj dôvodmi vymedzenými v odvolaní. Odvolací súd s poukazom na ust. § 389 ods. 1 CSP má však povinnosť prihliadať aj na tie vady konania pred súdom prvej inštancie, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci.

18. Odvolací súd preskúmaním obsahu súdneho spisu ako aj samotného odvolaním napadnutého rozsudku zistil, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu nebol vyhotovený v znení, v akom bol verejne vyhlásený. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 11. 10. 2016 na okresnom súde totiž vyplýva, že okresný súd v poradí prvý výrok rozsudku v prejednávanej veci vyhlásil v znení: „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 485,25 eur s 8,25 % úrokmi z omeškania ročne od 12.03.2014 do zaplatenia v splátkach po 50,- eur mesačne splatných vždy do 15. Dňa každého mesiaca počnúc prvým mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.“ Písomné vyhotovenie citovaného výroku v rozsudku je však nasledovné: „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 485,25 eur s 8,25 % úrokmi z omeškania ročne od 12.03.2014 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

19. Verejné vyhlásenie rozsudku postupom podľa § 219 CSP je úkonom súdu, ktorý je z hľadiska vecného, časového, miestneho a personálneho neopakovateľný a nezameniteľný s iným úkonom súdu. Obsahom procesného oprávnenia účastníka pri kontrole súdu vyhlasujúceho rozsudok je predovšetkým jeho oprávnenie preveriť, či bol rozsudok v jeho veci vôbec vyhlásený (to má význam z hľadiska vedomosti účastníka o tom, či je súd rozsudkom viazaný), a ak vyhlásený bol, akým rozsudkom (t. j. akými výrokmi) je súd vlastne viazaný. Preto platí, že znenie výroku rozsudku uvedené v zápisnici z pojednávania, na ktorom bol tento rozsudok vyhlásený, musí byť totožné so znením výroku v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Momentom vyhlásenia rozsudku je totiž konajúci súd s poukazom na § 219 ods. 4 CSP viazaný tým rozsudkom (tými výrokmi) ktorý bol vyhlásený. Iba uvedený rozsudok (jeho výroky) potom má byť písomne vyhotovený a iba on nadobúda právoplatnosť. Ak teda v prejednávanej veci okresný súd v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku uviedol výrok, ktorý je diametrálne odlišný od výroku, ako bol tento vyhlásený, výrok, ktorý bol písomne vyhotovený, nenadobudol právoplatnosť, a to napriek tomu, že rozsudok bol účastníkom riadne doručený a menovaný výrok nebol odvolaním napadnutý. Pritom ide o výrok súvisiaci s odvolaním napadnutým výrokom rozhodnutia.

20. Nesúlada a rozpor výrokovej časti rozsudku a odôvodnenia rozsudku, je na prvý pohľad zrejмый aj zo samotného písomného vyhotovenia rozsudku.

21. V odvolaní žalobca namieta voči záveru okresného súdu o bezúročnosti úveru a bezpoplatkovosti úveru, ktorý záver okresný súd vyvodil z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatótnu náležitosť stanovenú v § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch t. j. „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, čiže dojednanie o tejto náležitosti zmluvy tak, ako zákon predpokladá. Okresný súd v tejto súvislosti v odôvodnení rozhodnutia uviedol (viď. bod 19): „V danom prípade sa síce v zmluve uvádza výška splátok a splatnosť, avšak je údaj o tom, že splátka je „vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom“. Z uvedeného jednoznačne nevyplýva, aká časť splátky je na istinu a aká na úroky a poplatky, keď v splátke majú byť zahrnuté aj úroky z omeškania. Keď chýba presný rozpis, aká je výška splátky na istinu a aká na úroky a iné poplatky, súd podľa § 3 zákona o spotrebiteľských úveroch považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.“ Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že nie je potrebné a ani nemožno vyžadovať z hľadiska ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere (daný prípad) obsahovala údaj o tom, aká časť splátky bude započítaná na istinu a aká na úroky. Pokiaľ zmluva o úvere takýto „rozpis“, zloženie splátky neobsahuje, nemožno z toho vyvodzovať, že úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podporne možno poukázať na rozsudok SD EÚ C - 42/15 zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s., proti Kláre Bíróovej, kde okrem iného bola riešená otázka náležitostí, ktoré sa majú uviesť v zmluve o úvere na dobu určitú. Z uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o tom, aká časť splátky bude započítaná na istinu a aká na úroky, a že v tomto smere vnútroštátna úprava nemôže stanoviť prísnejšie podmienky.

22. V danej Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 05.03.2010, časť I., Základné podmienky, pri dojednaní „Výška splátky a splatnosť“ je uvedené: „od prvého čerpania Úveru do 31.03.2010 vo výške 22,80 eur/ mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a Poplatkov), ďalej je uvedené: „od 20.04.2010 vo výške 30,00 eur (ďalej len „Splátka“) /mesačne, k 20. Dňu v kalendárnom mesiaci (splátka vo výške istiny, úrokov, Úrokov z omeškania, Poplatkov, nákladov banky spojených s Úverom). Ďalej pri dojednaní „Počet splátok“ je uvedené: „119 od 20.04.2010“, a pri dojednaní „Konečná splatnosť úveru“ je uvedené: „20.02.2020“. Vychádzajúc z danej formulácie obsahových náležitostí zmluvy - výška splátky a splatnosť, počet splátok, konečná splatnosť úveru, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne postrehol a vytkol, že v splátke úveru nemôžu byť zahrnuté „úroky z omeškania“, teda ktoré ako sankcia nastupujú až pri nedodržiavaní dohodnutých termínov podľa splátkového kalendára. Za nejasnú treba považovať formuláciu vo vyššie citovanej časti zmluvy v znení: Výška splátky a splatnosť: od prvého čerpania úveru do 31.03.2010 vo výške 22,80 eur/mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov), aj zároveň vo väzbe na celkový počet splátok úveru (119). Okresný súd došetří uvedené nejasnosti zmluvy, odstráni rozpor a podľa výsledku dokazovania opätovne rozhodne.

23. Odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu odvolací súd zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

24. Senát krajského soudu přijal toto rozhodnutí poměrem hlasů 3 : 0.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připušta (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatří do právomoci soudů,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej věci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej věci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolání je přípustné proti rozhodnutí odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolání v případoch uvedených v odseku 1 nie je přípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolání podľa § 421 ods. 1 nie je přípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolání len proti dôvodom rozhodnutia nie je přípustné (§ 423 CSP).

Dovolání môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolání môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolání, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolání sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolání je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).